

Dosarul nr. 2ra-116/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Sângerei (I. Popescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (O. Moraru, A. Toderaș, A. Albu)

Î N C H E I E R E

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Adamciuc Ludmila,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ludmila Adamciuc împotriva Vințișlavei Gherasimciuc cu privire la încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu păstrarea și gestionarea averii succesoreale și recunoașterea valabilității actului juridic, și la acțiunea reconvențională a Vințișlavei Gherasimciuc împotriva Ludmilei Adamciuc cu privire la încasarea despăgubirii pentru folosirea exclusivă a bunului imobil fără acordul coproprietarului,

împotriva deciziei din 07 august 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-au admis cererile de apel declarate de către Ludmila Adamciuc și Vințișlava Gherasimciuc, s-a casat hotărârea din 26 ianuarie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Sângerei parțial și s-a emis în această parte o hotărâre nouă de respingere a acțiunii

c o n s t a t ă :

La data de 11 ianuarie 2016, Ludmila Adamciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vințișlavei Gherasimciuc cu privire la încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu păstrarea și gestionarea averii succesoreale.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin hotărârea din 21 mai 2014 a Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 15 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de chemare în judecată a Vințișlavei Gherasimciuc formulată împotriva dânzei, Ecaterinei Andon, Alexandr Popov și CCL nr. 165, intervenient accesoriu Emilian Adamciuc și s-a constatat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare nr. 3576 încheiat la 07 aprilie 2013 între Adamciuc Ludmila, în calitate de vânzător, și Popov Alexandr și Andon Ecaterina, în calitate de cumpărătorii, ce a avut ca obiect de înstrăinare apartamentul nr. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, situat pe str. XXXXX, cu dispunerea efectuării modificărilor în Registrul bunurilor imobile prin radierea drepturilor de proprietate ale Ecaterinei Andon asupra acestui imobil. S-a încasat în mod solidar din contul dânzei și Popov Alexandr în beneficiul Ecaterinei Andon suma de 287.000 de lei obținută în rezultatul vânzării – cumpărării apartamentului nr. XXXXX

din str. XXXXX. S-a recunoscut dreptul de proprietate asupra 1/2 cote-părți din bunul imobil – apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX după defunctul Adamciuc Bronislav, decedat la 03 mai 2012. S-a recunoscut Vințislava Gherasimciuc în calitate de succesor legal al defunctului Adamciuc Bronislav. S-a recunoscut dreptul de proprietate al succesorului legal Vințislava Gherasimciuc asupra patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Adamciuc Bronislav compus din 1/2 cotă-parte ideală din bunul imobil – apartamentul nr. XXXXX, din str. XXXXX.

Iar, ulterior, în temeiul hotărârii din 21 mai 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, definitivă și irevocabilă, pârâta Vințislava Gherasimciuc și-a înregistrat la OCT Chișinău dreptul de proprietate asupra 1/2 cote-părți din apartamentul nr. XXXXX, din str. XXXXX.

A reținut reclamanta că de fapt, aflându-se în căsătorie cu Adamciuc Bronislav, conform bonului de repartitie nr. 017803 din 10 iulie 1989, au primit în CCL nr. 165 apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, compus din 2 odăi.

În anul 1995 Adamciuc Bronislav și-a format o altă familie, plecând cu traiul în regiunea Belgorod, Federația Rusă, iar la 19 august 1998 a fost desfăcută oficial căsătoria încheiată între ea și Adamciuc Bronislav.

A menționat că uneori Adamciuc Bronislav revenea în Republica Moldova, solicitând de la ea cota sa parte din cooperativa de construcții.

La 03 mai 2012, aflându-se la locul său permanent de trai în regiunea Belgorod, Federația Rusă, Adamciuc Bronislav a decedat.

Respectiv, din anul 1995 până în prezent dânsa a gestionat și a efectuat lucrări de reparație (curente și capitale) pentru a menține bunul imobil în litigiu, inclusiv, și averea succesorală a defunctului Adamciuc Bronislav, compusă dintr-o 1/2 cotă-parte, în stare bună, suportând cheltuieli pentru procurarea materialelor de construcție și lucrările de reparație în sumă totală de 206.601,53 de lei.

A declarat că pârâta Vințislava Gherasimciuc, fiind recunoscută prin hotărâre judecătorească irevocabilă, drept succesor legal al defunctului Adamciuc Bronislav, urmează să-i compenseze toate cheltuielile legate de păstrarea și gestionarea averii succesoriale.

În contextul expus, reclamanta a considerat că în temeiul art. 512, 572 alin. (2), 1551 din Codul civil, Vințislava Gherasimciuc, primind ca moștenire 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, după defunctul Adamciuc Bronislav, urmează să-i compenseze 1/2 cotă-parte din cheltuielile pentru materialele de construcție și lucrările de reparație efectuate în imobil în litigiu în mărime de 103.300,76 de lei.

A reținut că a încercat să soluționeze litigiul pe cale amiabilă, însă nu s-a soldat cu succes.

Astfel, a cerut reclamanta Adamciuc Ludmila încasarea din contul Vințislavei Gherasimciuc în beneficiul său sumei de 103.300,76 de lei cu titlu de cheltuieli legate de păstrarea și gestionarea averii succesoriale, precum și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând suplimentar recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a cotei de participare în CCL nr. 165 în valoarea de 10.870 de lei încheiat la 05 octombrie 2002 între ea și Adamciuc Bronislav.

A invocat că la 05 octombrie 2002 s-a înțeles cu fostul soț Adamciuc Bronislav ca ea să procure cota lui parte de participare în CCL nr. 165 evaluată de către dânsii în mărime de 10.870 de lei, însă având în vedere faptul că dânsa nu dispunea la acel

moment de toată suma de bani, au ajuns la înțelegere ca ea o va achita în rate și după efectuarea tuturor plăților să perfecteze contractul la notar.

În temeiul acordului încheiat cu Adamciuc Bronislav, acesta a primit banii conform recipiselor din 05 octombrie 2002 în mărime de 3.270 de lei; din 03 aprilie 2006 – 5.000 de lei și din 23 august 2006 – 2.600 de lei, în total 10.870 de lei.

După primirea banilor Adamciuc Bronislav până la decesul său – 03 mai 2012, nu a mai revenit în țară din care cauză contractul de vânzare-cumpărare a cotei de participare nu a fost autentificat notarial.

A susținut că deși contractul nominalizat nu a fost perfectat notarial, totuși ea și-a executat pe deplin obligațiunile sale contractuale, fapt ce se confirmă prin recipisele nominalizate.

La data de 16 mai 2016, Vințislava Gherasimciuc a depus cerere reconvențională, cu concretizările ulterioare, împotriva Ludmilei Adamciuc cu privire la încasarea despăgubirii pentru folosirea exclusivă a bunului imobil fără acordul coproprietarului.

În motivarea acțiunii Vințislava Gherasimciuc a indicat că la 10 iulie 1989, foștilor soți Adamciuc Bronislav și Adamciuc Ludmila în baza ordinului de repartitie nr. 017803, le-a fost repartizat bunul imobil – apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX.

La 23 martie 1992 foștii soți Adamciuc au achitat integral costul apartamentului în litigiu la CCL nr. 165, devenind astfel, proprietate în devălmășie al acestora.

La 19 august 1998, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Adamciuc Bronislav și Adamciuc Ludmila, fapt ce se confirmă prin certificatul de divorț nr. 202, iar după desfacerea căsătoriei Adamciuc Bronislav a fost alungat de către pârâtă din apartamentul în litigiu, acesta fiind nevoit locuiască la rudele sale, iar în anul 2012 Adamciuc Bronislav a plecat în ospeție la sora în Federația Rusă, regiunea Belgorod, unde la 03 mai 2012 a decedat.

Prin hotărârea din 21 mai 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, definitivă și irevocabilă, dansa a fost recunoscută în calitate de succesori legal al defunctului Adamciuc Bronislav și s-a recunoscut dreptul ei de proprietate asupra 1/2 cote-părți din patrimoniul succesoral rămas după decesul ultimului compus din apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

Pe lângă acestea a menționat Vințislava Gherasimciuc, că din anul 1998, când a fost desfăcută căsătoria între Adamciuc Bronislav și Adamciuc Ludmila, ultimei nu i-a fost permis să se folosească de cota-parte a defunctului din apartamentul în litigiu, care nu a locuit în acesta.

Afară de aceasta a reținut, că pentru a-și realiza dreptul său Adamciuc Bronislav, până la deces, s-a adresat în instanța de judecată, unde prin hotărârea din 21 decembrie 2000 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, a fost admisă acțiunea acestuia și obligată Ludmila Adamciuc să nu-i creeze impedimente lui Adamciuc Bronislav în posesia și folosirea asupra 1/2 cote-părți din apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX proprietate comună în devălmășie, care a fost ignorată de către pârâtă, continuând de una singură să se folosească de imobilul în litigiu.

La fel, și prin hotărârea din 30 octombrie 2006 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău Adamciuc Ludmila a fost obligată să nu-i creeze obstacole lui Adamciuc Bronislav în folosirea apartamentului în litigiu proprietate comună în devălmășie, însă nici această hotărâre nu a fost executată de către pârâtă.

A susținut că Adamciuc Ludmila, din momentul dobândirii dreptului de proprietate până în prezent, nu-i permite să se folosească de 1/2 cotă-parte din imobilul în litigiu,

fiind nevoită să apeleze la organele de poliție și instanța de judecată, însă nu s-a soldat cu succes.

Din considerentele menționate a solicitat Vințislava Gherasimciuc încasarea din contul Ludmillei Adamciuc în beneficiul său a sumei de 100.000 de lei cu titlu de despăgubire pentru folosirea exclusivă a bunului comun - apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, fără acordul celuilalt coproprietar, precum și 14.220 de lei cheltuieli de judecată, dintre care 1.170 de lei cheltuieli pentru efectuarea expertizei, 500 de lei taxa de stat și 12.550 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 26 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sângerei, atât acțiunea inițială înaintată de către Adamciuc Ludmila, cât și acțiunea reconvențională depusă de către Vințislava Gherasimciuc au fost respinse ca neîntemeiate.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că prin hotărârea din 21 mai 2014 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, definitivă și irevocabilă, a fost recunoscută Vințislava Gherasimciuc în calitate de succesori legal al defunctului Adamciuc Bronislav, precum și s-a recunoscut dreptul ei de proprietate asupra patrimoniului succesoral rămas după decesul lui Adamciuc Bronislav compus din 1/2 cotă-parte ideală din bunul imobil – apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX.

A stabilit prima instanță că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, aparține cu drept de proprietate comună Ludmillei Adamciuc și Vințislavei Gherasimciuc fiecareia revenindu-i a câte 1/2 cotă-parte ideală din acest imobil.

A constatat prima instanță că Adamciuc Ludmila într-adevăr a efectuat lucrări de reparație în apartamentul în litigiu fără acordul coproprietarului Vințislava Gherasimciuc, dar având în vedere faptul că în hotărârea din 21 mai 2014 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău nu s-a concretizat care din cele două odăi aparține reclamantei și care pârâtei, în asemenea circumstanțe se face imposibil de stabilit a cui parte din imobil a fost reparată.

Afară de aceasta, a notat prima instanță că Adamciuc Ludmila a efectuat lucrările de reparație în tot imobilul în litigiu din propria dorință, nefiind rugat sau impusă de către coproprietarul Vințislava Gherasimciuc pentru cota-parte ce-i aparține acesteia pentru a pretinde la compensarea cheltuielilor specificate în art. 346 alin. (2) din Codul civil.

Referitor la acțiunea reconvențională prima instanță a indicat că Vințislava Gherasimciuc nu a prezentat probe privind folosirea exclusivă doar de către Adamciuc Ludmila a bunului imobil comun sau că ultima a împiedicat-o să se folosească de cota-sa parte din imobil.

Prin decizia din 07 august 2018 a Curții de Apel Bălți, s-au admis cererile de apel declarate de către Ludmila Adamciuc și Vințislava Gherasimciuc, s-a casat hotărârea din 26 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sângerei în partea respingerii acțiunii Ludmillei Adamciuc împotriva Vințislavei privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a cotei de participare în CCL nr. 165 din 05 octombrie 2002 și s-a emis în această parte o hotărâre nouă de respingere a acțiunii. S-a încasat din contul Ludmillei Adamciuc în beneficiul Vințislavei Gherasimciuc suma de 7.445 de lei cheltuieli de judecată, în rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că prima instanță nu s-a expus aspra capătului de cere privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a cotei de participare în CCL nr. 165 în valoare de 10.870 de lei încheiat între Adamciuc Ludmila și Adamciuc Bronislav la 05 octombrie 2002.

A stabilit instanța de apel că Curtea Supremă de Justiție în decizia din 15 octombrie 2015, irevocabilă, prin care a fost menținută decizia din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 21 mai 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, s-a expus în privința argumentului Ludmillei Adamciuc și Ecaterinei Andon precum că Adamciuc Bronislav ar fi primit de la Adamciuc Ludmila suma de 10.870 de lei pentru cota sa de participare în CCL nr. 165 conform recipiselor din 05 octombrie 2002, 03 aprilie 2006 și notarial prin care s-ar fi confirmat faptul cumpărării de la Adamciuc Bronislav a cotei părți din imobil.

Curtea Supremă de Justiție a menționat că recipisele la care face referire Adamciuc Ludmila nu pot constitui drept temeiuri de a considera că defunctul Bronislav Adamciuc și-a cedat cota sa parte din proprietate, or, conform art. 212 alin. (1) din Codul civil contractul de vânzare-cumpărare care are ca obiect un bun imobil urmează a fi încheiat în formă autentică, pe când Adamciuc Ludmila nu a prezentat un astfel de contract.

În circumstanțele enunțate, a conchis instanța de apel că reieșind din prevederile art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite anterior prin decizia din 15 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, irevocabilă, prin care a fost menținută decizia din 18 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 21 mai 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, sunt obligatorii și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate de către părțile în litigiu.

La fel, a notat instanța de apel că prin Raportul de expertiză nr. 323 din 29 mai 2017, s-a constatat că semnăturile și textele manuscrite din recipisele nominalizate din numele lui Bronislav Adamciuc din 05 octombrie 2002, 03 aprilie 2006 și 23 august 2006, nu au fost executate de către ultimul, dar de către o altă persoană prin procedeul de imitare. Nu a fost posibil de stabilit dacă semnăturile și textele din recipise au fost efectuate de către Adamciuc Ludmila și Popov Alexandr.

În contextul expus, a reiterat instanța de apel fapt că textele manuscrite din recipisele enunțate din numele lui Bronislav Adamciuc nu au fost executate de către acesta încă odată demonstrează și confirmă faptul că imobilul în litigiu a fost procurat de către foștii soți Adamciuc în timpul căsătoriei lor, constituind proprietate comună în devălmășie, iar după decesul lui Adamciuc Bronislav a fost transmis prin moștenire Vințișlavei Gherasimciuc.

Subsidiar, instanța de apel a considerat drept declarativ și neîntemeiat argumentul Ludmillei Adamciuc și a avocatului acesteia Iurie Chifiac precum că probele, și anume caietele care au stat la baza efectuării expertizei grafologice nu au fost examinate de către instanța de judecată, or, aceștia nu și-au realizat de dreptul său procedural de a solicitat efectuarea unei expertize.

Privitor la restul pretențiilor din acțiune, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe privind netemeinicia acestora, menținând hotărârea din 26 ianuarie 2018 fără modificări.

Totodată, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 94, 96 din Codul de procedură civilă, a menționat că având în vedere faptul că Adamciuc Ludmila a pierdut procesul pe capătul de cerere privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare, aceasta urmează să compenseze Vințișlavei Gherasimciuc cheltuielile de judecată proporțional părții admise din acțiune, și anume pentru efectuarea expertizei în mărime de 1.170 de lei și 6.275 de lei cheltuieli de asistență juridică.

În ce privește suma de 500 de lei taxa de stat achitată de către Vințișlava Gherasimciuc la depunerea cererii reconvenționale instanța de apel a considerat că

aceasta nu poate fi încasată din motiv că prima instanță a respins acțiunea acesteia, soluție menținută de către instanța de apel.

La data de 02 noiembrie 2018, Adamciuc Ludmila prin intermediul reprezentantului său – avocatul Iurie Chifiac, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 07 august 2018 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 26 ianuarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Sângerei, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii inițiale și de respingere a acțiunii reconvenționale ca neîntemeiată.

În susținerea recursului Adamciuc Ludmila a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

La data de 05 decembrie 2018, în adresa Vințislavei Gherasimciuc a fost expediată copia recursului declarat de către Ludmila Adamciuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor, însă intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Adamciuc Ludmila este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 07 august 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expediată în adresa Ludmilei Adamciuc și reprezentantului acesteia – avocatul Iurie Chifiac la 24 august 2018 (f.d. 74, vol. II), recepționată de către recurentă la 13 septembrie 2018, fapt ce rezultă din avizul de recepție (f.d. 78, vol. II).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 02 noiembrie 2018.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de Adamciuc Ludmila, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, precum și explicațiilor date de către aceasta și reprezentatul său – avocatul Iurie Chifiac în cadrul ședinței instanței de apel asupra căroră Curtea de Apel Bălți s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 27-30, 49-50).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Adamciuc Ludmila nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Adamciuc Ludmila nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Adamciuc Ludmila a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în

vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Adamciuc Ludmila împotriva deciziei din 07 august 2018 a Curții de Apel Bălți în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Adamciuc Ludmila împotriva deciziei din 07 august 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ludmila Adamciuc împotriva Vințislavei Gherasimciuc cu privire la încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu păstrarea și gestionarea averii succesorală și recunoașterea valabilității actului juridic, și la acțiunea reconvențională a Vințislavei Gherasimciuc împotriva Ludmilei Adamciuc cu privire la încasarea despăgubirii pentru folosirea exclusivă a bunului imobil fără acordul coproprietarilor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic